

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 11T/99/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215010395
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Jóbová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2016:4215010395.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v trestnej veci proti obžalovanému Z. J. nar. XX.XX.XXXX pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Komárne dňa 21.1.2016, samosudkyňou JUDr. Erikou Jóbovu takto

rozhodol:

Obžalovaný Z. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S., G.
ulica číslo XXX/X, na slobode,

je vinný, že

hoci mu z ust. § 62 a nasl. Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje maloleté deti D. J., nar. XX.XX.XXXX a D. J., nar. XX.XX.XXXX, pričom rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 13P/42/2011-38 z 21.04.2011, s právoplatnosťou od 08.06.2011, bol obvinený zaviazaný prispievať na ich výživu mesačne vo výške 80 eur na dcéru a vo výške 60 eur na syna, ktoré výživné mal zasielať vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky detí H. R., bytom R. na P. číslo XXX, túto svoju zákonnú povinnosť si zavinene neplní od 30.mája 2013 po tom, čo prevzal trestný rozkaz, ktorým bol odsúdený pre obdobný skutok, a neplní až doposiaľ, nakoľko pred začiatkom tohto obdobia mal zamestnanie s dostatočným príjmom na to, aby výživné mohol platiť, pracovný pomer bol zo strany zamestnávateľa skončený pre hrubé porušenie pracovnej disciplíny obvineného, následne bol krátku dobu v evidencii nezamestnaných na príslušnom úrade práce, z ktorej však bol vyradený pre nespoluprácu s úradom, v období od 25.03.2013 do 27.04.2013 mal opäť zamestnanie a aj príjem, ktorý mu umožňoval bez ohrozenia vlastnej existencie platiť výživné riadne, včas a v rámci predbežnej otázky minimálne vo výške súdom určenej, toto neplatil a v ďalšom období hoci nemal žiadny príjem zo zárobkovej činnosti, nevyvinul ani minimálnu aktivitu k tomu, aby si prácu a teda príjem zabezpečil k tomu, aby výživné na svoje nezaopatrené deti platiť mohol, a hoci matka oprávnených detí poberá od príslušného úradu práce náhradné výživné vo výške súdneho rozhodnutia o výživnom počnúc od 01. apríla 2014 až doposiaľ, obvinený v období od 14. októbra 2013 až doposiaľ s výpočtom zaostalosti teda do 31. decembra 2015, s výnimkou mesiaca august 2015, kedy zaplatil na výživnom 140.- Eur, zaostal na výživnom najmenej 3.640.- Eur a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Galanta pod sp zn. 2T/8/2013-84 z 29. apríla 2013, ktorý obvinený prevzal dňa 29. mája 2013 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07. júna 2013, uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona v nedbanlivostnej forme zavinenia, a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní desať mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu dvadsaťštyri mesiacov,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania, a to po dlhší čas, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona súd obvineného pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Komárno podala obžalobu na Z. J. pod č. 2 Pv 226/13/4401-40 dňa 4.9.2015 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať. V prípravnom konaní nevyužil toto svoje právo a vypovedal. Súd prečítal jeho výpoveď z prípravného konania, z ktorej vyplýva, že obžalovaný je si vedomý toho, že si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť. Výživné však nemá z čoho platiť, lebo poberá sociálnu podporu len vo výške 61,60 Eur mesačne. Na deti ani iným spôsobom neprispieva. Posledné dva roky nemá peniaze ani na seba, nemá ani sám na jedlo. Naposledy v roku 2015 zaplatil výživné a to 140.- Euro. Bol vedený aj ako nezamestnaný a myslí si, že aj teraz je v evidencii. Nepracoval, lebo nevedel si nájsť prácu a keď si prácu našiel, tak boli problémy s cestovaním, nemal peniaze na cestu. Na brigády nechodí, lebo nemá na to príležitosti. Sám si prácu nehľadal, len cez úrad práce. Svedkyňa H. R., matka maloletých detí uviedla, že obžalovaný vôbec neplatí výživné na deti, len v roku 2015 zaplatil raz 140.- Euro. Ničím jej nepomáha. Ona pracuje v Night Clube. Vedela deťom všetko zabezpečiť, ale maloletý syn má vážne zdravotné problémy. Dodala, že zameškané výživné obžalovaný ani za predchádzajúce obdobie nezaplatil. Ona poberá náhradné výživné na deti už druhý rok.

Z listinných dôkazov súd zistil nasledovné skutočnosti:

Rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 13P 42/2011-38 zo dňa 21.4.2011 boli maloleté deti zverené do starostlivosti matky a obžalovaný bol zaviazaný na platenie výživného na maloletú D. sumou 80.- Eur mesačne a na maloletého D. sumou 60.- Euro mesačne počnúc od 1.4.2011. Obžalovaný v žalovanom období mal uzavretú dohodu o vykonaní práce s firmou Picasso s.r.o. - personálna agentúra MAX Trnovec nad Váhom. Dohoda o vykonaní práce bola uzavretá dňa 24.3.2013. Pracovný pomer na základe tejto dohody bol rozviazaný dňa 12.4.2013 dohodou. Obžalovaný mal predtým pracovný pomer vo firme Duslo a.s. Šaľa a to od 1.4.2012 do 21.2.2013. Pracovný pomer bol ukončený predčasne z dôvodu opakovaného porušenia pracovnej disciplíny obžalovaným. Obžalovaný od 1.10.2008 do 25.3.2011 bol zamestnaný vo firme JAV-AKC s.r.o. Vlčany. Pracovný pomer bol s obžalovaným skončený okamžitým zrušením pre závažné porušenie pracovnej disciplíny.

Vzhľadom na to, že obžalovaný neplatil na deti výživné, matka maloletých detí požiadala o exekúciu. Doposiaľ však exekútorovi nepodarilo vymôcť žiadnu sumu od obžalovaného. Od apríla 2014 matka maloletých detí poberá na deti náhradné výživné sumou 140.- Euro mesačne.

Obžalovaný bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky od 22.2.2013 do 13.10.2013. Bol však vyradený z evidencie pre nespokojnosť. Obžalovaný v súčasnosti poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 61,60.- Euro mesačne. Matka maloletých detí bola

naposledy evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie v roku 2012. Obžalovaný býval aj v obci Vlčany. Zo správ Obcej polície Vlčany vyplýva, že kým sa v obci zdržiaval, v nadmernom množstve požíval alkoholické nápoje. V súčasnosti býva v Šali. Zo správy Mestského úradu Šaľa vyplýva, že Mestskou políciou v Šali bol trikrát priestupkovo stíhaný. Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný bol viackrát priestupkovo stíhaný. V auguste roku 2015 zaplatil na výživnom matke maloletých detí 140.- Euro. Obžalovaný v registri trestov má 6 záznamov. Vo väčšine prípadov sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený. Naposledy bol uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Galanta č.k. 2T 8/2013-84 zo dňa 29.4.2013, ktorý mu bol doručený dňa 29.5.2013, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, výkon ktorého bol podmienične odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky a bola mu uložená povinnosť, v skúšobnej dobe zaplatiť zameškané výživné k rukám matky maloletých detí H. Zuberníkovej vo výške 2.335.- Euro. Trestný rozkaz sa stal právoplatným dňa 7.6.2013

Hodnotiac výsledky vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že skutok sa stal tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a dopustil sa ho obžalovaný. Bolo preukázané, že obžalovaný napriek tomu, že bol právoplatne odsúdený spomínaným trestným rozkazom Okresného súdu Galanta pre prečin zanedbania povinnej výživy, svoju vyživovaciu povinnosť na maloleté deti neplnil ani v období po doručení trestného rozkazu. Obžalovaný bol síce zamestnaný, ale prácu stratil pre hrubé porušenie pracovnej disciplíny. Mal ešte pár zamestnaní ktorý vykonával na dohodu, ale nikde nikdy dlhšie nepracoval. Má veľmi nezodpovedný postoj k práci. V minulosti bol viackrát evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný, v každom prípade však bol vyradený pre nespoluprácu. Obžalovaný nevyvinul žiadne úsilie k tomu, aby si našiel takú prácu, z ktorej má pravidelný príjem, z ktorého by mohol plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Naposledy bol evidovaný na úrade práce od 22.2.2013 do 13.10.2013. Obžalovaný teda v období evidencie nemal možnosť platiť výživné na deti, preto súd upravil v skutku dobu neplatenia výživného a to od 14.10.2013 doposiaľ s výpočtom zaostalosti k 31, výnimkou mesiaca august 2015 kedy zaplatil výživné sumou 140.- Euro. Výška zameškaného výživného za toto obdobie predstavuje sumu 3.640.- Eur. Obžalovaný teda úmyselne neplní svoju zákonnú povinnosť vyživovať svoje maloleté deti a tento čin spáchal závažnejším spôsobom po dlhší čas. Svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavineniu, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd u obžalovaného nezistil ani poľahčujúce ani prítiažujúce okolnosti. Vzhľadom na zistené skutočnosti súd dospel k záveru, že dosiahnuť nápravu u obžalovaného bude možné jedine uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody. Iný trest ako nepodmienečný súd obžalovanému ani uložiť nemohol, nakoľko prečin za ktorý bol teraz uznaný za vinného, spáchal v skúšobnej dobe podmieničného odsúdenia. Nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, súd pre výkon uloženého trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tomto súde.